Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

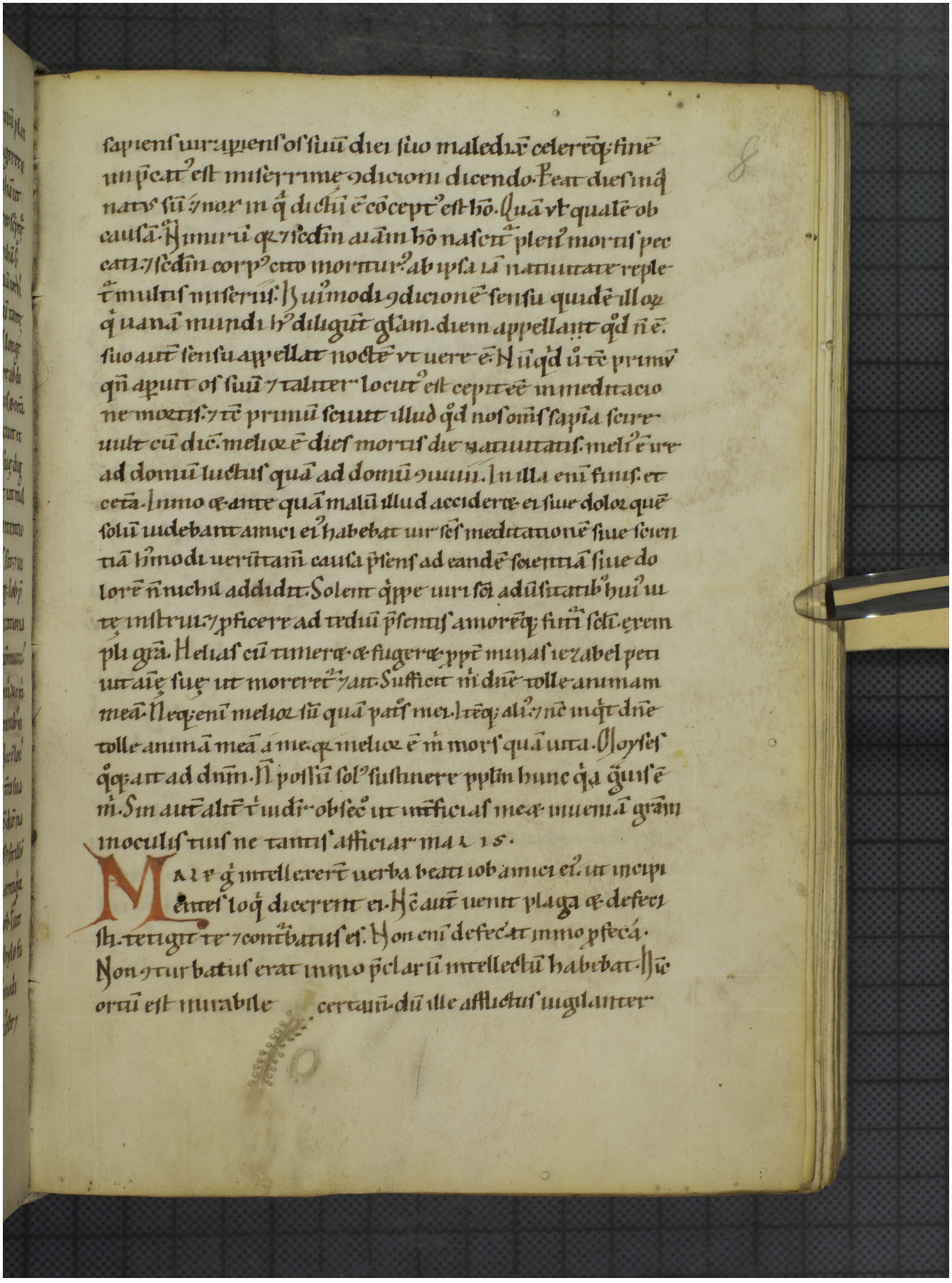

sapiens ut insipiens os suū diei suo maledixē celerēq; finē
imp̄c. at̄ est miserrime odicioni dicendo. Pereat dies in q̄
natus sū & nox in q̄ dictū ē cōceptū est hō. Quā vt quale ob
causā. Hinc ut q̄ secūdm aiām hō nascēt̄ plen̄ mortis pec
cati & secūdm corp̄ cito morit̄ ab ipsa ī natiuitate reple
t̄ multis miseriis. Huiusmodi odicionē sensu quidē illo
q̄ uanā mundi h̄ diligūt gl̄am. diem appellant q̄d nō ē.
suo aut̄ sensu appellat nocte vt uere ē. Hinc q̄d ut̄ p̄mū
q̄n apuit os suū & taliter locut̄ est cepit ee in meditacio
ne mortis. & te primū scīuit illud q̄d nos omis sapia scire
uult cū dic. melior ē dies mortis die natiuitatis. melius ē ire
ad domū luctus quā ad domū cuiuis. In illa enī finis. et
cetā. Immo & ante quā malū illud accideret ei siue dolor quē
solū iudebant amici ei habebat ut sēs meditatione siue scien
tia huiusmodi ueritatis causa p̄sens ad eande scientiā siue do
lore nō nichil addidit. Solent q̄ppe uiri sci adūsitatib̄ huius u
te instruit & pficere ad tridū p̄sentis amoreq; finis sēti ereim
pli grā. Helias cū timeret & fugeret ppē minas iezabel peri
ret aīe suę ut moreret & ait. Sufficit mi dne tolle animam
meā. Neq; enī melior sū quā patres mei. Itaq; alibi & nē mi dne
tolle animā meā a me. q. melior ē m̄ mortis quā uita. Ioyses
q̄q; ait ad dnm. Si possū sol⁹ sustinere pplm hunc q̄a grauis ē
mi. Sin aut̄ alit̄ & iudic obsecro ut inuenia mea inueniā grām
oculis tuis ne tantis afficiar malis.

Male q̄ intelligerēt uerba beati iob amici ei. ut incipi
entes loq̄ dicerent ei. Hec aut̄ uenit plaga & defeci
sti. tetigit te & conturbatus es. Non enī defecit immo p̄fecā.
Non turbatus erat immo p̄clarū intellectū habebat. Hic
ortū est mirabile certamē. dū ille afflictus ingilanter